

Idioten

Inspirationsmateriale **Sæson 2024/25**

Inspirationsmateriale

KÆRE LÆRERE OG ELEVER!

Nyfortolkning af den fascinerende romanklassiker om den gode og ærlige idealist, der altid siger sandheden, men som verden ikke vil vide af.

Fyrst Mysjkin vender retur til Skt. Petersborg efter års ophold i Schweiz, hvor han er blevet behandlet for sin epilepsi. Og mens det samfund, der omgiver ham, er i hastig forandring, forbliver han den samme: en empatisk og oprigtig idealist, der altid siger sandheden – helt uden bagtanker eller skjulte dagsordner. En egenskab, der desværre gør ham til katalysator for stridigheder, konflikter og katastrofer.

Idioten er baseret på Fjodor M. Dostojevskijs roman af samme navn – et af den moderne litteraturs skelsættende mesterværker. I bogen gransker han forholdet mellem det gode og det onde, sandt og falskt, gennem skildringer af den menneskelige psyke. Historien fortælles af flere stemmer – nogle ganske upålidelige, andre direkte manipulerende. Ud over fyrst Mysjkin møder vi bl.a. også den smukke og selvdestruktive Natasja, som mændene behandler som et bytteobjekt, og den rige, stolte og dyriske Rogozjin, der kæmper for hendes gunst.

Sigrid Johannesen, der tidligere stod bag den anmelderroste teaterudgave af Charlotte Brontës roman *Jane Eyre*, kaster sig nu over endnu en klassiker. I sin nyfortolkning af den kendte roman rejser hun spørgsmålene: Hvem stempler vi i dag som idioter, fordi de siger sandheden? Og hvad sker der, når vi muligvis ikke kan stole på fortælleren, og sandheden relativiseres, fordi "jeg ved" erstattes af "jeg føler" og "jeg oplever"?

Som fyrst Mysjkin får du Emil Prenter, der har taget publikum med storm i sine roller i *A Clockwork Orange* og *Erasmus Montanus*. I rollen som Rogozjin kan du opleve stjernesuddet Daniel Mortensen, der tidligere har medvirket i *Kong Lear* på Aarhus Teater.

Scenograf Peter Schultz gæster for første gang Aarhus Teater med denne forestilling. Du kan se frem til et drama med eksistentielle intriger og karakterer, der træder lysende klart frem på tværs af århundreder og direkte ind i nutiden.

Venlig hilsen Sissel Worm Glass
Lektor i dansk og dramatik på Aarhus Katedralskole
og teaterpædagogisk underviser i Aarhus Teater Læring

Praktisk information

IDIOTEN

efter roman af Fjodor M. Dostojevskij
Oversat af Jan Hansen og dramatiseret af Sigrid Johannesen

Aarhus Teater Scala

8. marts til 12. april

Billetkontor

Aarhus Teater Billetservice , Teatergaden
Tlf. 70 21 30 21 (man. - fre. 10-14)
billet@aarhusteater.dk

HOLDET BAG

Iscenesættelse
Scenografi og kostumedesign

Sigrid Johannesen
Peter Schultz

Lysdesign
Lyddesign

Mathilde Niemann Hyttel
Aki Shiraishi Bech

Medvirkende

Emil Prenter / Rosemarie Mosbæk /
Daniel Mortensen / Mette Døssing /
Laura Kronborg Kjær / Emil Busk Jensen /
Thorbjørn Hedegaard

Fjodor Dostojevskij

Foto: Constantin Shapiro

Fjodor Dostojevskij (1821-1881), var en russisk forfatter, hvis psykologiske indtrængen i de mørkeste fordybninger i det menneskelige sind, havde en enorm indflydelse på det 20. århundredes skønlitteratur.

Dostojevskij betragtes som en af de største forfattere, der nogensinde har levet. Litterær modernisme, eksistentialisme og forskellige skoler inden for psykologi, teologi og litteraturkritik er blevet dybt formet af hans ideer. Hans værker kaldes ofte profetiske, fordi han så præcist forudsagde, hvordan Ruslands revolutionære ville opføre sig, hvis de kom til magten. I sin tid var han også kendt for sin virksomhed som journalist.

Dostojevskij er bedst kendt for romanerne *Forbrydelse og straf*, *Idioten* og *Brødrene Karamazov*. Hvert af disse værker er berømt for deres psykologiske undersøgelse af mennesket. Han specialiserede sig i analyse af patologiske sindstilstande, der fører til sindssyge, mord og selvmord og i udforskningen af følelserne ydmygelse, selvdestruktion, tyrannisk dominans og morderisk raseri. Disse store værker er også kendt som store "idéromaner", der behandler tidløse og rettidige spørgsmål inden for filosofi og politik. Psykologi og filosofi er tæt forbundet i Dostojevskijs fremstillinger af intellektuelle, som "føler ideer" i dybet af deres sjæle. Endelig gik disse romaner nye veje med deres eksperimenter i litterær form.

Om Dostojevskij og hans forfatterskab:

https://lex.dk/Fjodor_Dostojevskij

<https://forfatterweb.dk/oversigt/zdostojevskij00>

<https://radio4.dk/podcasts/from-russia-with-love/romankunst>

Om Idioten:

<https://litteratursiden.dk/analyser/f-m-dostojevskij-idioten>

Idioten er historien om Fyrst Mysjkin

Som huskunstner på Aarhus Teater siden 2023 har prisbelønnede Sigrid Johannesen stået bag stærkt roste forestillinger som *Girls & Boys*, *Jane Eyre – en romantisk drøm* og de tre 'forvrængede eventyr' *En lykkelig slutning*, *Sleeping Beauties* og *Peter Pan – Forever Young* på STUDIO i sæson 23/24.

Hun er især begejstret for den kontinuitet, huskunstnerordningen tilbyder hende, og for at være i konstant dialog med så mange forskellige mennesker i alle teatrets afdelinger. *"Teatret bevæger sig i de her år generelt mod mere samskabende processer, hvor man på tværs af faggrænser i højere grad inviteres til at byde ind i et fælles værk. Den ydmyghed, der ligger i den type proces, synes jeg klæder alle. At man bliver udfordret på sine egne holdninger og blinde vinkler. Det gør vores værker bedre, modigere og mere kompromisløse, og det elsker jeg,"* siger Sigrid Johannesen.

Foto: Rumle Skaftø

INSTRUKTØREN OM IDIOTEN, MANUSKRIPDET OG ISCENESÆTTelsen

"Fyrst Mysjkin er billedet på det gode menneske i en korrump verden – i mange fortolkninger tit tolket som en form for Jesus-figur, der skal navigere i en moderne, korrump verden. Og han vender i starten af IDIOTEN tilbage til Skt. Petersborg, efter han i mange år har været i et sanatorium i Schweiz, hvor han har været i behandling for epilepsi.

Da han kommer tilbage, bliver han viklet ind i en række intriger – kort fortalt, så lander han i et kærlighedsdrama mellem ham selv, romanens femte fatale, : Nastasja, en ung kvinde der hedder Aglaja, en mand, der hedder Ganja og en mand, der hedder Rogozjin.

Dostojevskijs roman IDIOTEN er strukturelt set bl.a. kendetegnet ved at have en flerstemmig form, og det betyder i det her tilfælde en form, hvor karakterernes forskellige virkelighedsopfattelser hele tiden farver den gennemgående fortællerstemme.

Det vil altså sige, at vi har en - nogle steder - relativt usammenhængende fortæller og en virkelighed i bogen, der ændrer sig afhængig af hvilket perspektiv fortælleren har. Det betyder også, at læseoplevelsen kan være ret forvirrende, fordi den flere steder er temmelig selvmodsigende – bare for at nævne et eksempel, så kan man i starten af romanen læse hvordan Generalindens døtre ikke kan beskyldes for at være hovne, selvom de er stolte – men 200 sider senere, står der, at en af dem forhører nogen med sin sædvanligt hovne mine.

På den måde er karaktertegningerne altså ret usammenhængende og hele tiden farvet af det POV, de beskrives fra.

Den flerstemmighed og også tone i fortællerstemmen, var det første, der optog mig ved IDIOTEN, og derfor blev jeg hurtigt interesseret i, hvordan man kunne finde en dramatisk og scenisk form, som kunne afspejle det - altså som kunne spænde romanens flerstemmighed op på fedest mulig vis."

EN IBOENDE UTROVÆRDIGHED

"Vi arbejder med at kunne springe i tid, blande situationer og spole frem og tilbage. Vi arbejder med karakterer og en virkelighed, der kan ændre sig, alt efter hvem der iagttager den, og vi arbejder med at kunne se den samme situation udspille sig flere gange - fra forskellige point of views - som en grundlæggende forhandling om, hvad der præcis er sket, og hvem der har ansvaret for Nastasja Filippovnas død.

Vi kommer til at arbejde med at lave reelt point of view-styrede karakterer og universer – noget jeg vil mene, at Dostojevskij havde været stor fortaler for – og altså konkret spørge os selv: kan vores univers, vores spillestil, vores karaktertegninger og fysikalitet skifte i takt med at POV skifter?

Jeg kan også godt lide idéen om, at alle vores karakterer rummer en iboende utroværdighed. At vi udfordrer det udgangspunkt, som Mysjkin repræsenterer – altså idéen om, at det man selv har oplevet, udgør sandheden om, hvad der er foregået – ved at vi har en form, hvor grænsen mellem sandhed og løgn er svær at skelne. Præcis som den er i virkeligheden.

Mysjkin tror i vores version på, at selvom man lyver, kan man godt sige sandheden – dvs. at fx dele af Nastasjas udlægning muligvis er løgn, men at den samtidig er sand, fordi den afslører noget grundlæggende sandt om de mennesker, den involverer. Det gør samtidig Mysjkins verden meget kompleks og svær at navigere i: for hvis sandheden hele tiden er op til den enkeltes oplevelse af virkeligheden, hvordan kan vi så leve sammen som mennesker i et samfund?

Og midt i den forhandling om virkelighed, og, om hvad der egentlig har fundet sted - der står vores IDIOT.

Vores IDIOT, der insisterer på, at alles oplevelser er lige meget værd. Der i sin neo-humanisme gør den subjektive oplevelse af verden, af krænkelser og af andre til den objektive virkelighed – og vores IDIOT der derfor til sidst får skabt en verden, hvor der ikke længere eksisterer nogen fælles virkelighed.

Og i den verden vender alle sig pludselig mod ham.

De vender hans egne argumenter mod ham – at det vigtige ikke er, hvad der præcis er sket, men hvordan man hver især har oplevet det – og de siger, at de har oplevet, at det hele er hans skyld. Mysjkin prøver at forsvare sig, men de andre siger, at det han siger ikke giver mening, og Fyrst Mysjkin bliver til sidst den idiot, de hele tiden har sagt, at han var – og han sendes tilbage til Schweiz.

For når følelser og subjektive oplevelser af virkeligheden bliver givet den ultimative magt, så kan vi jo bare blive enige om, at virkeligheden ser anderledes ud, end den egentlig gør.

Kan vi ikke?"

KULISSEN - EN PODCAST FRA AARHUS TEATER

Lykke-Per, Et Juleeventyr, Jane Eyre, Brødrene Løvehjerte, Mit levende hjerte, Se dagens lys. Alle er eksempler på forestillinger, der gennem tiden er opført på Aarhus Teater – og alle er titler på romaner, som forestillingerne bygger på.

Det er nemlig ikke kun dramatik, der bliver til scenekunst, men også litteratur, og dét er afsættet for denne episode af Kulissen: Lyt med, og bliv klogere på – blandt andet - hvordan man omsætter et litterært værk til en tekst, der fungerer på teaterscenen, samt hvornår og hvorfor tendensen med at sætte litteratur på scenen opstår.

Gæst i podcasten er Sigrid Johannesen

Persongalleri

Ind i en giftig blanding af stærke følelser, ambitioner og pengebegær træder den uskyldige, godhjertede fyrst Mysjkin.

Fyrst Mysjkin
(Emil Prenter)

Er hjemvendt til Skt. Petersborg på efter flere års ophold i Schweiz, hvor han er blevet behandlet for epilepsi.

Nastasja Filippovna
(Rosemarie Mosbæk)

Fortællingens femme fatale, der genererer det trekantsdrama mellem hende, Rogozjin og Mýsjkin der ender med mord og sindssyge.

Rogozjin
(Daniel Mortensen)

Møder Mysjkin i toget, da denne er på vej hjem fra Schweiz. Rogozjin er besat af tanken om at vinde den smukke Nastasja Filippovna

Generalinde Jepantjin
(Mette Døssing)

Mysjkin introducerer sig straks ved ankomsten til Skt. Petersborg hos familien Jepantjín, som han mener at være i familie med.

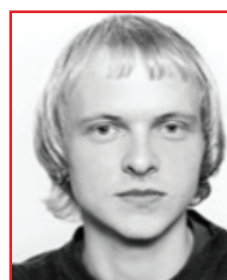
Aglaja Jepantjin
(Laura Kronborg Kjær)

Generalindens datter. Hun forelsker sig i Fyrst Mysjkin, men får ham ikke.

Ganja
(Emil Busk Jensen)

Generalindens sekretær. Han er en ambitiøs ung mand fra en fattig familie. Han sender i hemmelighed kærlighedsbreve til Aglaja.

Totskij
(Thorbjørn Hedegaard)

Generalindens ven. Da Nastásja Filippovna var helt ung, forførte han hende og har siden holdt hende som sin elskerinde. Han vil gerne giftes med Aglaja.

Scenografi og kostumer

PETER SCHULTZ, SCENOGRAF

Født 1984 og uddannet scenograf fra Statens Teaterskole i 2012. Peter Schultz debuterede på Husets teater med forestillingen *George Kaplan*. Herefter var han i sæsonen 13/14 ansat på Teater Momentum. De følgende to sæsoner fungerede han som hus-scenograf på Odense Teater og i 2016 spillede den anmelderroste vampyrforestilling *Lad den Rette Komme Ind* i Peter Schultz' scenografi. Forestillingen vandt en Reumert som Årets Forestilling og Peter Schultz var i øvrigt nomineret i kategorien Årets Scenedesign. I sæson 17/18 var Peter Schultz igen aktuell på Husets Teater med forestillingen *ROCKY!* som modtog Juryens Særpris ved Reumertuddelingen i 2018. I 2019 vandt Peter Schultz en Reumert for Årets Scenedesign for forestillingen *Anna Sophie Hedvig* på Odense Teater.

Scenografien er det rum, der af scenografen skabes til forestillingen. I det moderne teater spiller scenografen en stor rolle, og sammen med det øvrige hold, er hun skaber af en væsentlig del af det visuelle udtryk.

Scenografen er meddigtende i forhold til stykkets indhold og arbejder sammen med de forskellige håndværkere, som skal bygge scenografien op. Dekorationen består i dag ikke blot af malede kulisser, som i gamle dage, men kan sammenlignes med installationer, som vi kender dem fra billedkunstens verden. Ud over håndværksmæssigt kendskab til bygning af rum er også kendskab til de digitale medier samt computerens muligheder en forudsætning for at kunne udføre scenografens ønsker.

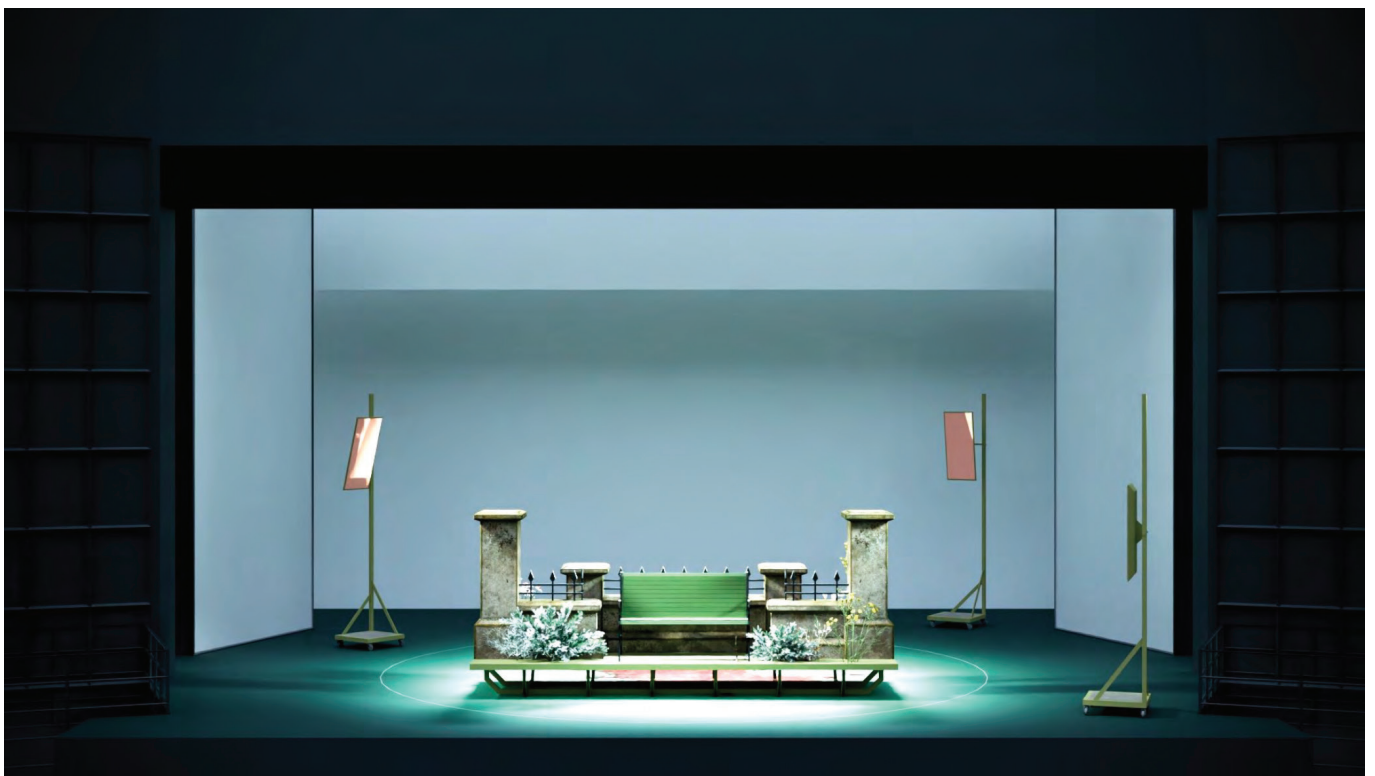
Scenografen Peter Schulz har til *IDIOTEN* skabt et rum, hvor det sceniske koncept dels låner fra en form for krimi-æstetik – altså forsøget på klinisk at kortlægge, hvad der har fundet sted og derfor arbejdes der med en grundlæggende idé om bevisførelse.

Det betyder konkret, at de rekvisitter og sætstykker, der er på scenen alle sammen har en større betydning. At de for eksempel er vigtige for vendepunkter i fortællingen – at det er objekter, der understøtter og udfordrer forskellige karakterers udlægning af, hvad der er sket.

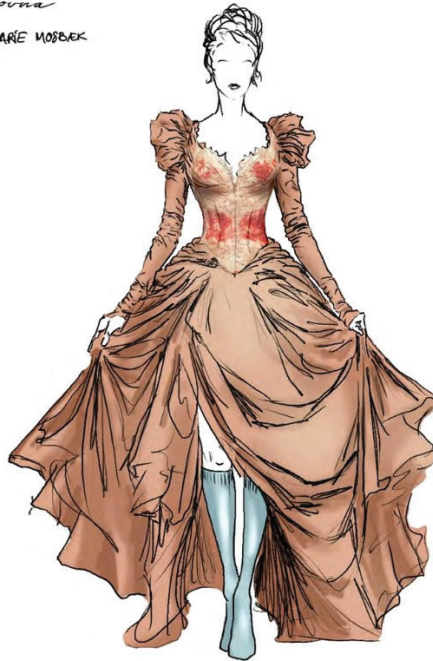
Det sceniske koncept er styret af de konstante skift i point of view.

Der er en drejescene – så der konkret kan spoles frem og tilbage i tid, vende situationer rundt - og iagttage både situationer, karakterer, rekvisitter og lokationer fra nye vinkler.

Rummet understøtter også de mange POV-skift – det vil sige, at der fx kan være et sætstykke der ser forskelligt ud afhængig af om man iagttager det fra forsiden eller bagsiden, at kostumerne kan varieres, så man for eksempel bliver højere eller lavere eller mere eller mindre rig, og at en vase i universet på en og samme gang kan være gået i stykker og ikke gået i stykker.

Natasha Filipovna
ROSEMARIE MOSBEK

Fyrenk
EMIL PRENTER

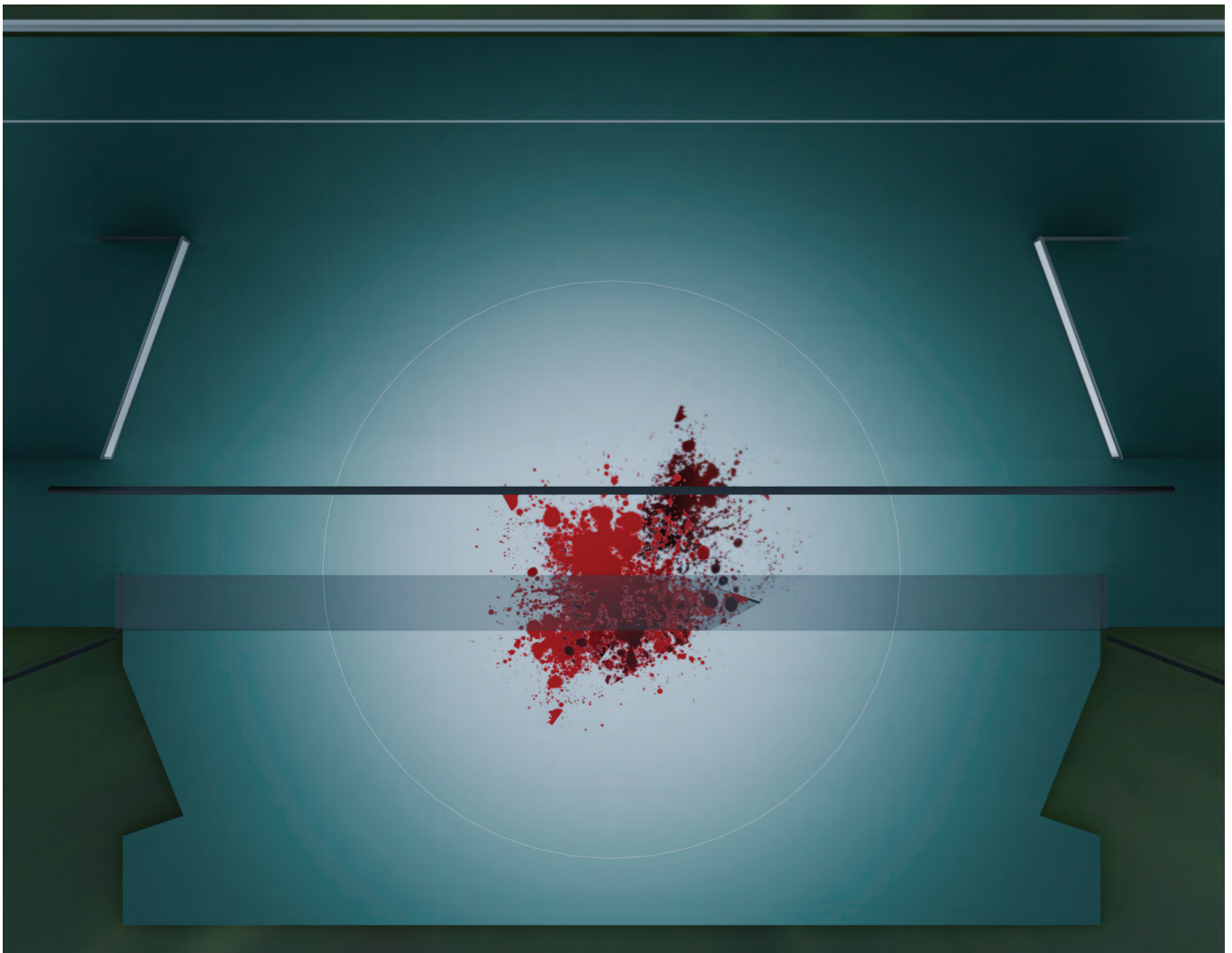
Rogozhin
DANIEL MORTEJSEN

Uddrag af manuskriptet

Dramatisering af Sigrid Johannesen

I de to første scener bliver vi introduceret for (næsten) alle karaktererne og sammen med dem oplever vi de første synsvinkel-skift fra Mysjkin i SCENE 1 (En start) til Nastasja i SCENE 2 (Nastasjas start).

1. Fordel rollerne mellem jer og læs scenerne højt.
2. Giv derefter rollerne krop: rejs jer op og spil scenerne igennem med manuskriptet i hånden. Overvej, hvordan I fysisk kan vise de klip, fragmenter og situationer, der optræder i uddraget. Hvornår ser karaktererne på hinanden? Hvornår ser de ud på publikum?
3. Som scenografi må I kun bruge én stol. Hvem skal først sidde på den? Skal de skiftes til at 'besidde' den? Skal den væltes?

DEL 1**1. En start** (POV: MYSJKIN)

Lys tænder på en tom scene med en stor blodplet.
En lyd. Klip. MYSJKIN kommer ind.

MYSJKIN

Om en time og 40 minutter kommer Nastasja Filippovna til at være død.

NASTASJA kommer ind.

Hun kommer til at ligge lige der.

Der er flere teorier om, hvad der præcis fandt sted, hvornår og på hvilken måde.

Derfor kan det være svært at sige, hvem der bærer ansvaret for det, der skete.

Inden vi går i gang, vil jeg bede jer huske på, at motiverne bag menneskers handlinger som regel er uendeligt meget mere komplicerede og mangfoldige, end vi bagefter opfatter dem. Af den grund kan de kun sjældent skitseres helt præcist.

For at få en fyldestgørende idé om, hvad der egentlig fandt sted, må vi selvfølgelig starte med begyndelsen.

Og for Nastasja Filippovna begyndte historien om hendes død med et afgørende møde.

Scenen drejer og POV skifter.

2. Nastasjas start (POV: NASTASJA)

NASTASJA

Det hele starter, da en mand træder ind i mit hjem.

Pludselig ser vi ROGOZJIN. Måske ser han mere lurvet ud end senere.

Han er af almindelig højde. Klædt som en bonde og står og siger ingenting. Glor bare på mig, som om han skammer sig. Han er egentlig ret sølle.

Overraskende nok har han taget et par perleøreringe med.

Klip. Et fragment af en situation.

ROGOZJIN

Jeg købte dem til erindring om vores møde.

NASTASJA

Hvad er det for et møde?

ROGOZJIN

Og selvfølgelig i håbet om, at De vil se mig igen. Vil De gøre mig den ære at tage imod dem?

Klip.

NASTASJA

Og måske var det allerede her, det begyndte at gå galt. Eller også var det meget tidligere.

Scenen drejer og pludselig står GENERALINDEN og TOTSKIJ på scenen. Også de fremstår anderledes, end de senere vil gøre.

NASTASJA

Totskij, som I skal møde nu, var en form for velgører for mig. Begge mine forældre døde, da jeg var 7 år gammel. Så han tog mig til sig.

Han er på det her tidspunkt *en mand i sin bedste alder*. Det siger han i hvert fald selv. Og han vil giftes med Aglaja Jepantjin. Men han er blevet bekymret for, om jeg vil stå i vejen for deres ægteskab.

Totskij var den her aften ankommet sammen med Aglajas mor-Generalinde Jepantjina.

Et fragment.

TOTSKIJ

Nastasja, jeg vil ikke stå her og påstå, at jeg oprigtigt fortryder, hvad jeg har gjort - for længe siden, Nastasja. Men nu vil jeg gifte mig. Og min fremtidige skæbne, mit fuldt ud passende bryllup er i dine hænder. Jeg har sat min lid til dit ædle hjerte, Nastasja!

En situation.

GENERALINDEN

De skal vide, at jeg til fulde accepterer Deres ret til at afgøre hans skæbne. Jeg beder Dem blot huske på at min

datters fremtid, faktisk hele hendes mulighed for lykke her i livet, selvfølgelig også bliver afgjort med Deres beslutning.

NASTASJA

Og hvad er det, I vil have fra mig?

TOTSKIJ

Vi vil gerne vide, at du selv er lykkelig gift.

GENERALINDEN

Så vi kan føle os sikre på, at De ikke vil kræve Totskijs - eller...

TOTSKIJ

Også for din egen skyld, naturligvis. Og det ville jo være forfærdeligt af os overhovedet at forestille os sådan noget, hvis ikke det var fordi, vi har hørt, at du allerede får besøg af Ganja -

Pludselig ser vi GANJA. Klip.

NASTASJA

Her introduceres en ikke helt uvæsentlig karakter i min historie: Gavriila Ivolgin. Eller Ganja.

Han er generalindens ... ja, hvad er han - sekretær eller tjener...

GANJA prøver at hjælpe -

GANJA

Personlige assistent.

NASTASJA

Ja, sådan noget. Han er ærlig talt sådan et menneske, det er svært rigtigt at sige noget om, uanset hvor meget man prøver at fremhæve noget specielt ved dem.

GANJA

Undskyld, hva?

NASTASJA

Han er et, ja: almindeligt menneske. *(Til Ganja:)* Jamen, det passer da. Man kan selvfølgelig ikke bare fjerne dem fra sine historier - de er jo overalt - så i stedet må man forsøge at fortælle om deres interessante sider.

GANJA skal lige til at sige noget -

GANJA

Jamen, dem er der / heldigvis (også nok af)

NASTASJA

Og ifølge Totskij var det mest interessante ved Ganja, at han var -

- men så fortsætter situationen.

TOTSKIJ

- en ung mand med et relativt godt navn og fra en relativ... ret god, **Generalinden:Fin. Totskij:** fin, familie. Og jeg ved at Ganja længe - i årevis faktisk har været lidenskabeligt forelsket i dig, Nastasja.

GENERALINDEN

Han er parat til at ofre sit liv kun for håbet om at vinde dit hjerte!

Klip.

TOTSKIJ

Og hvis du gifter dig med Ganja og lader mig være, tilbyder jeg dig - femoghalvfjerds tusind rubler i medgift. Ja! Og ingen ved noget om det. Jeg har ikke engang fortalt det til Ganja. Og det er ikke bestikkelse, det er det ikke. Og uanset om det er, Nastasja, ja, hvorfor så ikke acceptere, at jeg også er et menneske, der vil råde bod på min dårlige samvittighed, rense mit hjerte, afvaske min hjernehinde, sammenlime min iturevne sjæl, Nastasja!

Klip.

NASTASJA

Totskij var som person ret dramatisk.

Klip.

TOTSKIJ

Nastasja, du har forandret dig. Du er blevet tynd, bleg, nærmest gennemsigtig, Nastasja -

Klip.

NASTASJA

Eller han talte i hvert fald både ret følelsesladet -

Klip.

TOTSKIJ

- Du er jo nærmest tørret ud, du vil helst være alene, læser hele tiden.

Klip

NATASJA

- og også ret længe. Men bare rolig - jeg skal nok spare jer.

Scenen spoler. Vi klipper ind midt i en situation.

TOTSKIJ

- asja! Jeg har hørt, at du er begyndt at studere?! Din omgangskreds er ikke stor, ingen har nogensinde noget spændende at fortælle om dig. Tag imod mit tilbud. Der er flere, der siger, at du /

NASTASJA afbryder. Klip.

NASTASJA

Endelig fik jeg lov at svare.

Situation. NASTASJA er meget mild i egen erindring.

NASTASJA

Kære Totskij. Hvad angår de 75.000, så forstår jeg udmærket pengenes værdi, og jeg tager naturligvis imod dem.

Jeg vil gerne gøre det klart, at det ikke er betaling for det, du har udsat mig for. Jeg ser det bare som kompensation for mit ødelagte liv.

Generalinde, jeg har hørt meget godt om Deres datter og alene tanken om, at jeg kan hjælpe hende, fylder mig med glæde og stolthed.

Og det passer sikkert, at Ganja er forelsket i mig. Jeg tror, jeg måske også kan komme til at gengælde den kærlighed, hvis jeg kan stole på, at det virkelig ikke handler om pengene for ham. Så kort sagt: jeg har intet imod

muligheden for at gifte mig med Ganja - men jeg vil ikke presses til at træffe min beslutning.

Situation slut.

NASTASJA

Og så tog jeg afsted for at aflægge Ganja et besøg.

GANJA

Nu? Nej, det var først / (meget senere)

NASTASJA

På en måde var det det mindste, jeg kunne gøre, når nu han var så forelsket i mig.

Scenen begynder at dreje og GANJAs hjem kommer til syne. En situation. NASTASJA er hos GANJA.

NASTASJA

Hvis du er for doven til at reparere dørklokken /

GANJA

Nej, altså et øjeblik - undskyld, kære publikum. Det var på ingen måde sådan her, det startede.

MYSJKIN kommer ind.

MYSJKIN

Var det ikke?

GANJA

Nej - Nastasja Filippovna glemmer faktisk flere temmelig væsentlige detaljer.

MYSJKIN

Jamen - nåh. Nej det går selvfølgelig ikke.

Scenen drejer tilbage.

Fortæl endelig - hvordan mener du, at det startede, kære ven?
